

ANHANG

Resümees der Beiträge

(englisch, französisch, russisch, tschechisch)

Englische Resümees

Ulrich Siegele: Bach's Position in the Cultural Politics of Leipzig in his Time
(Continuation)

The proportion of the Leipzig council which voted for a Thomas Cantor of the type "Capellmeister" nominated two groups of candidates in 1722-23: those who primarily composed operas, and those who were associated with the organ. Numbered among those in the second group was Bach. His elevation to the position of Cantor raised an exceptional situation and drew loud objections even in 1730, but ended only with Bach's death in 1750.

Hans-Joachim Schulze: Students as Bach's Assistants at Church Performances
in Leipzig

Bach's claim, made in 1730, that the customary financial support for those students who assisted in musical performances was being successively reduced, can be refuted for the period 1724 to 1729 by documents in the Leipzig Stadtarchiv. The payments were first discontinued in 1732.

Christine Fröde: On a Critique of the Thomas School Choir of 1749

A memorandum from the late autumn of 1749 mentions that at a recent rehearsal, not a single worthwhile soprano could be found. This expression can be traced to Gottlob Harrer, Bach's designated successor. Harrer held his rehearsal in June of 1749.

Thomas G. MacCracken: J. S. Bach's Use of Brass Instruments with Special
Consideration of the Tromba da tirarsi

In the original manuscripts of Bach's works, the designation *tromba* (or *cornò*) *da tirarsi* is written in only six cases. In a number of other works, the writing for the trumpet or horn part shows that here, too, instruments with a slide were used.

Peter Damm: On the Use of the *Corne da Caccia* in the "Quoniam" of Bach's
Mass in b Minor

The recent interpretation which views the horn part in the "Quoniam" of BWV 232¹ as written for a horn in D-alto thus to be played an octave higher than until now customary, can be refuted on the grounds of historic, aesthetic, and practical performance considerations.

Andreas Glöckner: Manuscript Compositions from the Estates of Carl Gotthelf
Gerlach and Gottlob Harrer in the Catalogues of the Breitkopf Publishing
House, 1761-1769

The catalogues of music from the house of Breitkopf in the 1760s reveal, upon an examination of manuscripts in libraries in Berlin, Leipzig, Brussels, etc., that the publisher Breitkopf owned all or large part of the collections of the Thomas Cantor Gottlob Harrer (1703-1755) and the music director of the Leipzig New Church, Carl Gotthelf Gerlach (1704-1761). What remains of this once very comprehensive source are primarily Masses, Magnificats, and other Latin figurate music.

Conrad Bund: Johann Ludwig Bach and Church Music in Frankfurt at the Time of Georg Philipp Telemann

With the restoration of some 18th Century bookbinding in the Stadtarchiv of Frankfurt-am-Main, some music manuscripts came to light. It appears that these are early sources of cantatas by the Meiningen court Capellmeister Johann Ludwig Bach (1677-1731). Among them are even sources of previous unknown works. The provenance of these manuscripts has not yet been definitely clarified.

Französische Resümees

Ulrich Siegele: La position de Bach dans l'état politique-culturel de Leipzig de son époque. (Suite)

La partie du conseil de Leipzig qui vota pour le cantor du type «Kapellmeister» nomina en 1722/23 deux groupes de candidats: ceux qui composaient surtout pour l'opéra, et ceux qui s'associaient avec la musique de l'orgue. Bach était membre de la deuxième groupe. Sa nomination à la position de «Thomas-kantor» était une exception de l'usage normale, laquelle attira une résistance forte qui commença à partir de 1730, et qui n'arrêta qu'avec la mort de Bach en 1750.

Hans-Joachim Schulze: Quelques étudiants à Leipzig et leur participation dans la musique de l'église de Bach

Bach asserta, en 1730, que la bourse pour les étudiants qui participaient aux représentations musicales était réduite successivement. Son assertion peut être réfutée pour l'époque entre 1724 à 1729, grace à l'information dans quelques documents dans l'Archive de l'Etat à Leipzig. La discontinuation des payments commençèrent en 1732.

Christine Fröde: A propos d'une critique de la choeur de l'école Saint Thomas en 1749

Selon une notification de la fin de l'automne 1749, c'était impossible de trouver un sopranist capable pour la dernière répétition d'épreuve. L'assertion peut être remontée à l'origine de Gottlob Harrer, successeur designé de Bach. Sa répétition d'apreuve avait eu lieu en juin, 1749.

Thomas G. MacCracken: L'emploi des cuivres dans les œuvres de J. S. Bach, avec considération spéciale de la Tromba da tirarsi.

Dans les manuscrits originaux de Bach, on trouve la désignation *tromba* (ou *cornò*) *da tirarsi* seulement six fois. Mais, dans un certain nombre d'autres œuvres, on peut voir que, selon la conduite des parties, des instruments à coulisse étaient employés aussi, même quand le manuscrit indiquait trompette ou cor.

Peter Damm: A propos de la *Corne da Caccia* dans le «Quoniam» de la Messe en Si-Mineur de J. S. Bach

Grace aux considérations historiques, aesthetiques, et pratique, on peut maintenant réfuter l'interprétation récente que le cor dans le «Quoniam» (BWV 232^I) est en réalité un cor en ré-alte, et que la ligne doit être jouée une octave plus haut.

Andreas Glöckner: Les compositions en manuscrit de l'état de Carl Gotthelf Gerlach et de Gottlob Harrer dans les catalogues de la maison de Breitkopf 1761-69.

Lorsque l'on examine les manuscrits de musique dans les bibliothèques à Berlin, Leipzig, Bruxelles, etc., qui sont enregistrés dans les catalogues de la maison de Breitkopf (1760-1769), on voit que Breitkopf posséda la plupart des manuscrits de la collection-Gottlob Harrer (1703-1755), le cantor de l'église St. Thomas; et de la collection-Carl Gotthelf Gerlach (1704-1761), le directeur de musique à l'église nouvelle à Leipzig. De ces très riches sources il nous reste aujourd'hui quelques Messes, quelques Magnificats, et quelques autres compositions en Latin.

Conrad Bund: Johann Ludwig Bach et la musique de chapelle à Francfort à l'époque de Georg Philipp Telemann.

Quelques manuscrits de musique ont été découverte grace à la réstauration de la relieure des livres du 18ième siècle dans l'archive de L'Etat à Francfort. Il paraît que ces manuscrits sont les premières sources des cantates de Johann Ludwig Bach (1677-1731), maître de chapelle de la cour de Meiningen. Il y a parmi eux les œuvres inconnues. La provenance de ces manuscrits n'est pas encore clarifiée.

Russische Resümees

Ulrich Siegele: Положение Баха в контексте лейпцигской культурной политики его времени (продолжение).

Члены лейпцигского магистрата, выступавшие в 1722-1723 годах за Томаскантора-«капельмайстера» имели в виду две группы кандидатов: тех, кто был причастен к опере и тех, кто был связан с органом. Ко второй группе принадлежал также и Бах. С его избранием в Томасканторат возникло чрезвычайное

положение, против которого раздавались голоса уже 1730 году и которое было «ликвидировано» лишь со смертью Баха в 1750 году.

Hans-Joachim Schulze: Помощники Баха в исполнении лейпцигской церковной музыки.

Бах утверждал, что участвующие в исполнении церковной музыки студенты постепенно лишались причитающихся им денежных вознаграждений. Относительно пятилетия от 1724 до 1729 года это утверждение опровергается документами из лейпцигского городского архива. Окончательно выплаты прекратились лишь в 1732 году.

Christine Fröde: По поводу критики Томанерхора в 1749 году.

В одном из актов поздней осени 1749 года засвидетельствовано, что, как показала недавняя репетиция, Томанерхор не располагает хотя бы одним пригодным дискантистом. Возможно, имелась в виду та репетиция, которую в июне 1749 года провёл будущий преемник Баха по Томасканторату — Готлоб Харрер.

Thomas G. MacCracken: Труба с кулисой (*Tromba da tirarsi*) у Баха

В оригинальных баховских рукописях труба и, соответственно, валторна *da tirarsi* встречается лишь в шести случаях. Однако, и в некоторых других сочинениях партии труб и валторн изложены таким образом, что и здесь могли быть использованы инструменты с выдвижным устройством.

Peter Damm: О партии «*Corne da caccia*» в *Quoniam* Мессы си минор И. С. Баха. Бытующее в новое время представление о валторне в «*Quoniam*» BWV 232 как альтерной валторне in D и транспонирование в связи с этим на октаву выше неверно как с историко-эстетической, так и с исполнительской точки зрения.

Andreas Glöckner: Рукописи из наследия Карла Готлоба Герлаха и Готлоба Харрера в изданиях Брайткопфа в 1761–69 годах.

При сличении музыкальных изданий Брайткопфа 1760 годов с соответствующими рукописями из библиотек Берлина, Лейпцига, Брюсселя и т. д. обнаруживается, что издатель полностью или большей частью пользовался собраниями Томаскантора Готлоба Харрера (1703–1755) и музидиректора лейпцигской Новой церкви Карла Готлоба Герлаха (1704–1761). Из этого, в прошлом очень богатого наследия, сохранились прежде всего Мессы, Магнификаты, а также другая фигуральная музыка.

Conrad Bund: Иоганн Людвиг Бах и церковная музыка во Франкфурте во времена Георга Филиппа Телемана.

В процессе реставрации хранящихся в городском архиве Франкфурта-на-Майне книг XVIII века были восстановлены некоторые музыкальные рукописи. Оказалось, что здесь находятся ранние образцы кантат майнингерского придворного капельмейстера И. Л. Баха (1677–1731). Однако, ещё окончательно не установлено, каким образом эти рукописи, среди которых есть также неизвестные дотоле сочинения, оказались в архиве Франкфурта-на-Майне.

Tschechische Resümees

Ulrich Siegele: Bachovo postavení v lipské kulturní politice jeho doby (pokračování)

Část městské lipské rady, která zastupovala tomášského kantora-„kapelníka“, nominovala v l. 1722/23 dvě skupiny kandidátů: těch, kteří byli nakloněni kompozici oper, a těch, kteří byli svázáni s varhanami. Bach patřil do druhé skupiny. Jeho zvolení za tomášského kantora bylo důvodem pro výjimečnou situaci, proti níž se zvedaly hlasy už r. 1730, které však utichly až r. 1750 Bachovým úmrtím.

Hans-Joachim Schulze: Studenti jako Bachovi pomocníci při lipské kostelní hudbě.

Bachovo tvrzení z roku 1730, že byla postupně krácena tehdy běžná finanční podpora pro některé studenty, kteří účinkovali při hudebních produkcích, se dá pro období 1724 až 1729 vyvrátit na základě dokumentů z lipského archívu. Tyto platby byly s konečnou platností zastaveny až r. 1732.

Christine Fröde: K jedné kritice chlapeckého zboru „Thomanerchor“ z roku 1749

Jedna zpráva z pozdního podzimu 1749 udává, že při jedné hudební zkoušce, uskutečené před časem, nebyl k dispozici ani jeden jediný použitelný diskantista. Toto vyjádření by mohlo pocházet od Gottloba Harrera, který byl designován jako Bachův nástupce. Harrer složil kantorskou zkoušku v červnu 1749.

Thomas G. MacCracken: Použití žesťového dechového nástroje u J. S. Bacha se zvláštním ohledem na trombu da tirarsi

V původních rukopisech Bachových děl jsou tromba příp. corno da tirarsi předepsány jenom v šesti případech. V četných skladbách ukazuje vedení hlasů partů trumpet případně horn, že také tady bylo užíváno nástrojů opatřených posuvným náústkem.

Peter Damm: K provedení „Corne da Caccia“ ve Quoniam Missa h mol J. S. Bacha

V novější době se prosazuje tvrzení, že hornové party ve „Quoniam“ BWV 232¹ jsou určeny pro hornu in D altového ladění, a proto se mají provádět o oktávu výše než bylo dosud běžné; tento názor se dá vyvrátit na základě úvah z oblasti historické, estetické a provozovací.

Andreas Glöckner: Rukopisné hudebniny z pozůstalosti Carla Gotthelfa Gerlacha a Gottloba Harrera ve vydavatelských nabídkách Breitkopfova domu 1761–1769

Nabídky hudebnin Breitkopfova domu ze šedesátých let 18. století v porovnání s odpovídajícími rukopisy v knihovnách v Berlíně, Lipsku, Bruselu atd. dávají poznat, že nakladatel Breitkopf získal celou nebo větší část pozůstalosti tomášského kantora Gottloba Harrera (1703–1755) a hudebnin

ředitele lipského Nového kostela Carla Gotthelfa Gerlacha (1704–1761). Z tohoto kdysi velmi obsáhlého pramenního materiálu se zachovaly především mše, kompozice Magnificat a další latinská figurální hudba.

Conrad Bund: Johann Ludwig Bach a kostelní hudba ve Frankfurtu v době Georga Philippa Telemanna

Při restauraci vazby knih 18. století byly získány v městském archivu ve Frankfurtu nad Mohanem fragmenty hudebních rukopisů. Zjistilo se, že jde o rané prameny ke kantátám meiningerského dvorního kapelníka Johanna Ludwiga Bacha (1677–1731), mezi nimi jsou také prameny dosud neznámých děl. Provenience těchto rukopisů nebyla dosud objasněna s konečnou platností.